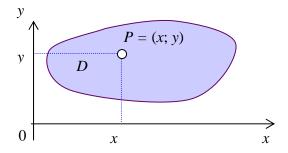
Mitme muutuja funktsioon

Kahe muutuja funktsiooni mõiste

Seni vaatlesime ühe muutuja funktsioone, s.t uurisime sõltuvusi kujul y = f(x). Laiendame nüüd funktsiooni mõistet laiendades argumendi kui muutuva suuruse mõistet. Alustame näidetest. Olgu ristküliku külgede pikkused x ja y, siis tema pindala avaldub valemiga S(x, y) = xy. Näeme, et igale x ja y väärtuste paarile vastab pindala S üks väärtus, s.t. S on kahe muutuja x ja y funktsioon.

Samamoodi võime vaadelda näiteks Ohmi seadust $I(U,R) = \frac{U}{R}$ või õhurõhku maakera pinnal

 $P = P(\varphi, \lambda)$ (φ ja λ on geograafilised koordinaadid) kui kahemuutuja funktsiooni. Olgu D mingi arvupaaride (x; y) hulk.

<u>Definitsioon</u> Kui igale arvupaarile (x; y) ehk punktile P = (x; y) hulgast D on mingi eeskirja f abil seatud vastavusse täpselt üks reaalarv z, siis öeldakse, et hulgal D on määratud **kahe muutuja funktsioon** z = f(x, y), $(x, y) \in D$.

Siin

x, y - sõltumatud muutujad ehk argumendid,

z - funktsiooni f väärtus ehk sõltuv muutuja,

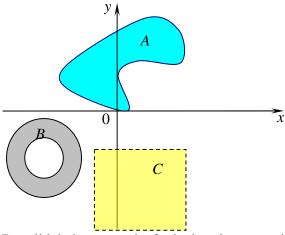
D - funktsiooni f määramispiirkond,

 $Z = \{z \mid z = f(x, y); (x, y) \in D\}$ funktsiooni f muutumispiirkond.

Nagu ühe muutuja funktsioon nii ka kahe muutuja funktsioon ei ole üldiselt määratud x ja y igasuguste väärtuste korral. Funktsiooni määramispiirkonda saab kujutada geomeetriliselt. Kui x ja y iga väärtuspaari kujutada xy-tasapinna punktina M(x;y), siis funktsiooni määramispiirkonda kujutab teatud punktide hulk tasapinnal. Lihtsamatel juhtudel koosneb kahe muutuja funktsiooni määramispiirkond joontega piiratud tasapinna osadest.

Antud piirkonda piiravat joont nimetatakse piirkonna **rajajooneks**. Piirkonna punkte, mis ei asetse rajajoonel, nimetatakse piirkonna **sisepunktideks**. Ainult seesmistest punktidest koosnevat piirkonda nimetatakse **lahtiseks piirkonnaks**. Kui aga piirkonda kuuluvad ka kõik rajapunktid, siis nimetatakse piirkonda **kinniseks**. Piirkonda nimetatakse **tõkestatuks**, kui leidub selline konstant C, et piirkonna mistahes punkti P kaugus koordinaatide alguspunktist on väiksem kui C, s. t. |OP| < C.

Järgneval joonisel on piirkonnad A ja B kinnised ja piirkond C lahtine piirkond.

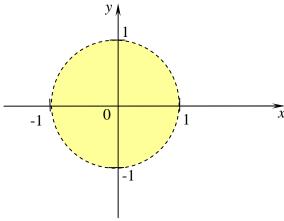
Reeglid kahe muutuja funktsiooni määramispiirkonna leidmiseks on analoogsed ühe muutuja funktsiooni määramispiirkonna leidmise reeglitega.

Näide 1 Leida funktsiooni
$$z = \frac{1}{\sqrt{1 - x^2 - y^2}}$$
 määramispiirkond.

Peame arvestama tingimustega

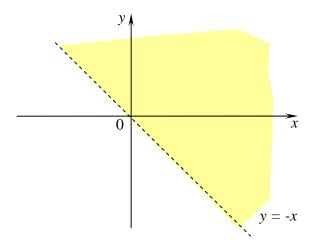
- 1. nulliga jagamine ei ole defineeritud,
- 2. juuritav peab olema mittenegatiivne.

Seega x ja y peavad rahuldama võrratust $1-x^2-y^2>0$ ehk $x^2+y^2<1$. Kõik punktid, mille koordinaadid rahuldavad seda võrratust, asetsevad ringis raadiusega 1 ja keskpunktiga koordinaatide alguspunktis. (Meenutame, et ringjoone võrrand on esitatav kujul $(x-x_0)^2+(y-y_0)^2=r^2$, kus punkt $P_0(x_0;y_0)$ on ringjoone keskpunkt ja r on ringi raadius.)

<u>Näide 2</u> Leida funktsiooni $z = \ln(x + y)$ määramispiirkond.

Et logaritmida saab vaid positiivseid arve, siis peab olema täidetud võrratus x + y > 0 ehk y > -x. See tähendab, et funktsiooni z määramispiirkonnaks on sirgest y = -x ülalpool asetsev pooltasand, sirge kaasa arvamata.

Mitme muutuja funktsiooni mõiste

Kahe ja enama muutuja funktsioone nimetatakse **mitme muutuja funktsioonideks**. Järgnevalt üldistame kahe muutuja funktsiooni definitsiooni.

Olgu D mingi piirkond n-mõõtmelises ruumis: $D \subseteq R^n = \{(x_1, x_2, ..., x_n) \mid x_1, x_2, ..., x_n \in R\}$.

<u>Definitsioon</u> Kui igale elemendile ehk punktile $P = (x_1, x_2, ..., x_n)$ hulgast D on mingi eeskirja f abil seatud vastavusse täpselt üks reaalarv z, siis öeldakse, et hulgal D on määratud n muutuja funktsioon $z = f(x_1, x_2, ..., x_n)$.

Nii nagu kahe muutuja funktsiooni puhul, võib rääkida ka kolme, nelja ja enama muutuja funktsiooni määramispiirkonnast. Näiteks kolme muutuja funktsiooni määramispiirkonnaks on mingi arvukolmikute (x, y, z) ehk ruumipunktide hulk.

<u>Näide</u> Leida funktsiooni $u = \sqrt{1 - x^2 - y^2 - z^2}$ määramispiirkond.

Et *u* oleks reaalarv peab juuritav olema mittenegatiivne, s.t. $1 - x^2 - y^2 - z^2 \ge 0$.

Kahe muutuja funktsiooni graafik

Kahe muutuja funktsiooni z = f(x, y) graafikuks on pind x, y, z- ruumis. Funktsiooni graafiku joonestamiseks on otstarbekas uurida funktsiooni graafiku lõikejooni tasanditega – **tasandilõikeid**. Enim huvi pakuvad **nivoojooned** ehk lõikejooned xy-tasandiga

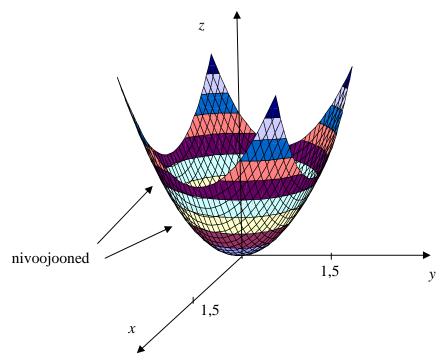
$$\begin{cases} z = f(x, y) \\ z = 0 \end{cases}$$

või selle paralleelidega

$$\begin{cases} z = f(x, y) \\ z = c \end{cases}, \quad c \in R.$$

<u>Näide</u> Vaatleme funktsiooni $z = x^2 + y^2$. Nivoojooned saame, andes muutujale z positiivseid reaalarvulisi väärtusi (kuna $x^2 + y^2 \ge 0$ iga $x, y \in R$ korral, siis ei saa z omada negatiivseid väärtusi). Näiteks z = 1 korral on vastavaks nivoojooneks $x^2 + y^2 = 1$, s.o. ringjoon, mille keskpunkt on koordinaatide alguspunktis ja mille raadius on 1. Kui z = 0, siis vastab nivoojoonele punkt (0;0).

Võttes x = 0, saame funktsiooni graafiku lõikejooneks yz-tasandiga parabooli, mille võrrand on $z = y^2$. Funktsiooni graafiku lõikejooneks xz-tasandiga on parabool võrrandiga $z = x^2$. Saadud andmete põhjal on võimalik skitseerida funktsiooni graafik, milleks on elliptiline paraboloid.

Kahe muutuja funktsiooni piirväärtus ja pidevus

Punkti $P_0(x_0, y_0)$ **ümbruseks** raadiusega r nimetatakse punktide hulka, mille iga punkti koordinaadid rahuldavad võrratust $\sqrt{(x-x_0)^2+(y-y_0)^2} < r$ s.t. need punktid asetsevad ringi sees, mille raadius on r ja keskpunkt P_0 .

Arvu A nimetatakse funktsiooni f(x, y) **piirväärtuseks** punkti P lähenemisel punktile P_0 , kui iga arvu $\varepsilon > 0$ korral leidub arv r > 0, et kõigi võrratust $|\overrightarrow{PP_0}| < r$ rahuldavate punktide P puhul kehtib võrratus $|f(x, y) - A| < \varepsilon$ ja kirjutatakse

$$\lim_{\substack{x \to x_0 \\ y \to y_0}} f(x, y) = A.$$

Kuulugu punkt $P_0(x_0, y_0)$ funktsiooni f(x, y) määramispiirkonda. Funktsiooni z = f(x, y) nimetatakse **pidevaks punktis** $P_0(x_0, y_0)$, kui kehtib võrdus

$$\lim_{\substack{x \to x_0 \\ y \to y_0}} f(x, y) = f(x_0, y_0).$$

Funktsiooni nimetatakse **pidevaks piirkonnas** A, kui ta on pidev piirkonna A igas punktis.

Mitme muutuja funktsioonide osatuletised

Kui y väärtus on konstantne ja x saab muudu Δx , siis saab funktsioon z muudu, mida nimetatakse z osamuuduks x järgi. Seda muutu tähistatakse sümboliga $\Delta_x z$:

$$\Delta_x z = f(x + \Delta x, y) - f(x, y).$$

Analoogselt kui x väärtus on konstantne ja y saab muudu Δy , siis saab funktsioon z muudu, mida nimetatakse z osamuuduks y järgi. Seda muutu tähistatakse sümboliga $\Delta_y z$:

$$\Delta_{y}z = f(x, y + \Delta y) - f(x, y).$$

Andes argumendile x muudu Δx ja argumendile y muudu Δy , saame z uue muudu Δz , mida nimetatakse **funktsiooni** z **täismuuduks**:

$$\Delta z = f(x + \Delta x, y + \Delta y) - f(x, y).$$

Üldiselt $\Delta z \neq \Delta_x z + \Delta_y z$.

<u>**Definitsioon**</u> Funktsiooni z = f(x, y) **osatuletiseks** x **järgi** nimetatakse vastava osamuudu $\Delta_x z$ ja muudu Δx suhte piirväärtust Δx lähenemisel nullile:

$$\frac{\partial z}{\partial x} = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{\Delta_x z}{\Delta x} = \lim_{\Delta x \to 0} \frac{f(x + \Delta x, y) - f(x, y)}{\Delta x}.$$

Selle osatuletise tähistamiseks kasutatakse sümboleid

$$z'_{x}; \quad z_{x}; \quad f'_{x}(x,y); \quad f_{x}(x,y,); \quad \frac{\partial f}{\partial x}; \quad \frac{\partial z}{\partial x}.$$

Analoogselt funktsiooni z = f(x, y) osatuletis y järgi:

$$\frac{\partial z}{\partial y} = \lim_{\Delta y \to 0} \frac{\Delta_y z}{\Delta y} = \lim_{\Delta y \to 0} \frac{f(x, y + \Delta y) - f(x, y)}{\Delta y}.$$

Tähistused: z'_y ; z_y ; $f'_y(x,y)$; $f_y(x,y)$; $\frac{\partial f}{\partial y}$; $\frac{\partial z}{\partial x}$.

Pannes tähele, et $\Delta_x z$ arvutatakse muutumatu y puhul ja $\Delta_y z$ muutumatu x puhul, võime osatuletise definitsioonid formuleerida järgmiselt: **funktsiooni** z = f(x, y) **osatuletiseks** x **järgi nimetatakse tema tuletist** x **järgi, mis arvutatakse eeldusel, et** y **on konstantne**. Funktsiooni z = f(x, y) osatuletiseks y järgi nimetatakse tema tuletist y järgi, mis arvutatakse eeldusel, et x on konstantne.

Sellest definitsioonist on selge, et osatuletiste leidmiseks sobivad ühe muutuja funktsiooni tuletise leidmise eeskirjad, tuleb vaid iga kord meelse pidada, millise muutuja järgi osatuletist otsitakse.

<u>Näide</u> Leida funktsiooni $z = x^2 + \sin(3x - y^2)$ osatuletised z_x ja z_y .

Fikseerime muutuja y, siis z on ühe muutuja funktsioon. Diferentseerides x järgi saame:

$$z_x = 2x + 3\cos(3x - y^2).$$

Analoogiliselt, fikseerides muutuja x ja diferentseerides y järgi saame:

$$z_y = -2y\cos(3x - y^2).$$

Kõrgemat järku osatuletised

Osatuletised z_x ja z_y on üldiselt muutujate x ja y funktsioonid. Seepärast võib leida ka nende uued osatuletised. Järelikult on kahe muutuja funktsioonil neli teist järku osatuletist, sest mõlemad funktsioonid z_x ja z_y võib diferentseerida nii x kui ka y järgi.

II järku osatuletis *x* järgi:

$$f_{xx}(x, y) = \frac{\partial^2 f(x, y)}{x^2} = \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial x} \right).$$

II järku osatuletis y järgi:

$$f_{yy}(x, y) = \frac{\partial^2 f(x, y)}{\partial y^2} = \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial y} \right).$$

II järku segatuletised x ja y järgi:

$$f_{xy}(x, y) = \frac{\partial^2 f(x, y)}{\partial x \partial y} = \frac{\partial}{\partial x} \left(\frac{\partial f}{\partial y} \right),$$

$$f_{yx}(x, y) = \frac{\partial^2 f(x, y)}{\partial y \partial x} = \frac{\partial}{\partial y} \left(\frac{\partial f}{\partial x} \right).$$

<u>Näide</u> Leiame funktsiooni $z = x^2 + \sin(3x - y^2)$ kõik teist järku osatuletised.

Eelnevalt leidsime, et

$$z_x = 2x + 3\cos(3x - y^2),$$

 $z_y = -2y\cos(3x - y^2).$

Diferentseerides esimest avaldist kord x, kord y järgi, saame:

$$z_{xx} = 2 - 9\sin(3x - y^2),$$

 $z_{yy} = 6y\sin(3x - y^2).$

Analoogiliselt, diferentseerides teist avaldist kord y, kord x järgi:

$$z_{yy} = -2[\cos(3x - y^2) + 2y^2 \sin(3x - y^2)] = -2\cos(3x - y^2) - 4y^2 \sin(3x - y^2),$$

$$z_{yy} = 6y \sin(3x - y^2).$$

Tekib küsimus: Kas mitme muutuja funktsiooni diferentseerimise tulemus sõltub diferentseerimise järjekorrast erinevate muutujate järgi? Vastuse sellele küsimusele annab teoreem segatuletistest.

Kui funktsioon z = f(x, y) ja tema osatuletised f_x , f_y , f_{xy} ja f_{yx} on määratud ja pidevad, siis

$$\frac{\partial^2 f}{\partial y \partial x} = \frac{\partial^2 f}{\partial x \partial y}.$$

Funktsiooni täisdiferentsiaal

Sõltumatute muutujate muute Δx ja Δy nimetatakse **sõltumatute muutujate** x ja y diferentsiaalideks ja tähistatakse vastavalt dx, dy.

Saab näidata, et funktsiooni z = f(x, y) täismuut $\Delta z = f(x + \Delta x, y + \Delta y) - f(x, y)$ on esitatav kujul $\Delta z = f_x(x, y)\Delta x + f_y(x, y)\Delta y + \gamma_1\Delta x + \gamma_2\Delta y$, kus γ_1 ja γ_2 on protsessis $\Delta x \to 0$, $\Delta y \to 0$

lõpmata väikesed suurused: $\lim_{\begin{subarray}{c} \Delta x \to 0 \\ \Delta y \to 0\end{subarray}} \gamma_1 = \lim_{\begin{subarray}{c} \Delta x \to 0 \\ \Delta y \to 0\end{subarray}} \gamma_2 = 0$.

Ühe muutuja funktsiooni käsitlusest mäletame, et funktsiooni muut on argumentide väikeste muutude korral ligikaudu võrdne funktsiooni diferentsiaaliga: $\Delta z \approx dz$.

Täisdiferentsiaal avaldub seetõttu kujul

$$dz = f_x(x, y)dx + f_y(x, y)dy$$
.

<u>Teoreem</u> Kui funktsioonil z = f(x, y) on pidevad osatuletised, siis on ta punktis (x; y) diferentseeruv ja tema täisdiferentsiaal avaldub osatuletiste ja vastavate sõltumatute muutujate diferentsiaalide korrutiste summana.

<u>Näide</u> Leida funktsiooni $u(x, y, z) = e^{x^2 + y^2} \sin^2 z$ täisdiferentsiaal.

Leiame osatuletised:

$$\frac{\partial u}{\partial x} = 2xe^{x^2 + y^2} \sin^2 z, \quad \frac{\partial u}{\partial y} = 2ye^{x^2 + y^2} \sin^2 z,$$
$$\frac{\partial u}{\partial z} = 2e^{x^2 + y^2} \sin z \cdot \cos z = e^{x^2 + y^2} \sin 2z.$$

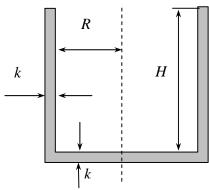
Paneme tähele, et osatuletised on pidevad x, y ja z kõigi väärtuste korral, seega

$$du = \frac{\partial u}{\partial x}dx + \frac{\partial u}{\partial y}dy + \frac{\partial u}{\partial z}dz = e^{x^2 + y^2}(2x\sin^2 z \, dx + 2y\sin^2 z \, dy + \sin 2z \, dz).$$

Täisdiferentsiaali kasutamine ligikaudsetes arvutustes

Näitame, kuidas kasutada valemit $\Delta z \approx dz = \frac{\partial f}{\partial x} \Delta x + \frac{\partial f}{\partial y} \Delta y$ ligikaudsel arvutamisel.

<u>Ülesanne</u> Leida silindrilise anuma valmistamiseks kuluva materjali hulk, kui anuma mõõtmed on järgmised:

seesmise silindri raadius on R, seesmise silindri kõrgus on H, anuma seinte ja põhja paksus on k.

Anname sellele ülesandele kaks lahendust, täpse ja ligikaudse.

a) Täpne lahendus.

Otsitav ruumala V võrdub välise ja seesmise silindri ruumalade vahega. Et välise silindri raadius on R + k ja kõrgus H + k, siis

$$V = \pi (R+k)^2 (H+k) - \pi R^2 H = \pi (2RHk + R^2k + Hk^2 + 2Rk^2 + k^3).$$

b) Ligikaudne lahendus.

Tähistame seesmise silindri ruumala tähega f, siis $f(R,H) = \pi R^2 H$ (s.t. f on kahe muutuja R ja H funktsioon). Kui suurendame suurusi R ja H suuruse k võrra, siis funktsioon saab muudu Δf , mis ongi otsitav ruumala. Kuna $\Delta f \approx df$, siis $V \approx df$

$$V \approx \frac{\partial f}{\partial R} \Delta R + \frac{\partial f}{\partial H} \Delta H$$

Et
$$\frac{\partial f}{\partial R} = 2\pi RH$$
, $\frac{\partial f}{\partial H} = \pi R^2$, $\Delta R = \Delta H = k$, siis $V \approx \pi (2RHk + R^2k)$

Rakendame nüüd täpset ja ligikaudset valemit numbrilise näite puhul, olgu R=4 cm, H=20 cm, k=0,1cm. Siis täpse valemi abil saame $V=17,881\pi$ cm³ ja ligikaudse valemi abil $V\approx17,6\pi$ cm³.

Tulemuste võrdlemiseks arvutame ka ligikaudse valemi suhtelise vea:

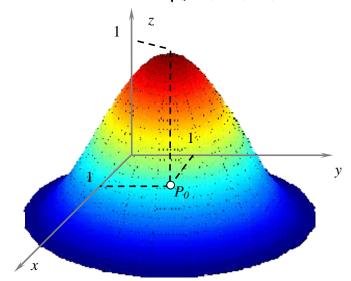
$$100 \cdot \frac{(17,881 - 17,6)\pi}{17,881\pi} \% \approx 1,57\% .$$

Järelikult ligikaudse valemi kasutamisel tehtav viga moodustab mõõdetavast suurusest vähem kui 2%.

Mitme muutuja funktsiooni ekstreemumid

<u>Definitsioon</u> Öeldakse, et kahe muutuja funktsioonil z = f(x, y) on punktis $P_0(x_0, y_0)$ **lokaalne maksimum**, kui $f(x_0, y_0) > f(x, y)$ kõigi punktile (x_0, y_0) küllalt lähedaste ja temast erinevate punktide (x, y) korral.

Näiteks funktsioonil $z = \cos \sqrt{(y-1)^2 + (x-1)^2}$ on lokaalne maksimum punktis $P_0(1;1)$.

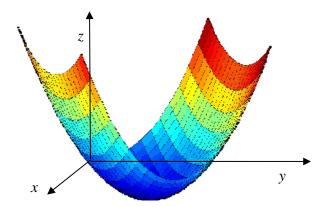

<u>Definitsioon</u> Öeldakse, et funktsioonil z = f(x, y) on punktis $P_0(x_0, y_0)$ **lokaalne miinimum**, kui $f(x_0, y_0) < f(x, y)$ kõigi punktile (x_0, y_0) küllalt lähedaste ja temast erinevate punktide (x, y) korral. <u>Näide</u> Funktsioonil $z = f(x, y) = (x - 1)^2 + (y - 2)^2 - 1$ on miinimum, kui x = 1 ja y = 2, s.t. punktis $P_0(1; 2)$, kuna f(1; 2) = -1 ning

$$(x-1)^2 > 0$$
, kui $x \ne 1$,

$$(y-2)^2 > 0$$
, kui $y \ne 2$

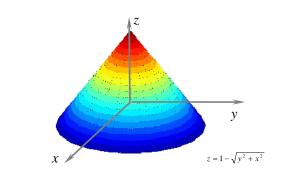
ja seetõttu $f(x, y) = (x-1)^2 + (y-2)^2 - 1 > -1 = f(1,2)$ kui $(x, y) \neq (1,2)$.

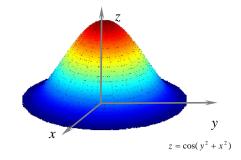

Öeldakse, et funktsioonil z = f(x, y) on punktis $P_0(x_0, y_0)$ lokaalne ekstreemum, kui tal on selles punktis lokaalne miinimum või maksimum. Punkte, milles $\partial z/\partial x = 0$ (või puudub) ja $\partial z/\partial y = 0$ (või puudub), nimetatakse funktsiooni z = f(x, y) kriitilisteks punktideks.

<u>Teoreem</u> Kui funktsioonil on mingis punktis lokaalne ekstreemum, siis on see punkt funktsiooni kriitiline punkt .

Selle teoreemi pöördteoreem üldjuhul ei kehti. Veendume selles näidete varal. Funktsioonidel $z = 1 - \sqrt{y^2 + x^2}$ ja $z = \cos(y^2 + x^2)$ on punktis (0;0) lokaalne maksimum.

$$\left. \frac{\partial z}{\partial x} \right|_{\substack{x=0 \ y=0}} = -\frac{x}{\sqrt{y^2 + x^2}} \right|_{\substack{x=0 \ y=0}}$$
 - puudub

$$\frac{\partial z}{\partial x}\Big|_{\substack{x=0\\y=0}} = -2x\sin(y^2 + x^2)\Big|_{\substack{x=0\\y=0}} = 0$$

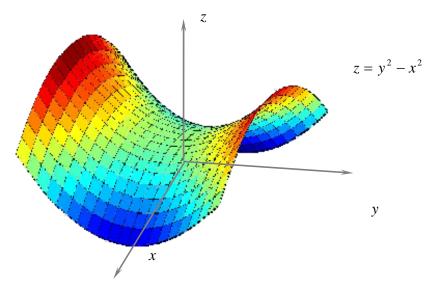
$$\frac{\partial z}{\partial y}\Big|_{\substack{x=0\\y=0}} = -\frac{y}{\sqrt{y^2 + x^2}}\Big|_{\substack{x=0\\y=0}}$$
 - puudub

$$\frac{\partial z}{\partial y}\Big|_{\substack{x=0\\y=0}} = -2y\sin(y^2 + x^2)\Big|_{\substack{x=0\\y=0}} = 0$$

Näeme, et mõlema funktsiooni puhul on punkt (0;0) kriitiline punkt.

Vaatleme nüüd funktsiooni $z = y^2 - x^2$. Leiame osatuletised $\frac{\partial z}{\partial x} = -2x$ ja $\frac{\partial z}{\partial y} = 2y$. Näeme, et

kui x = y = 0, siis ka $\frac{\partial z}{\partial x} = \frac{\partial z}{\partial y} = 0$, kuid funktsioonil selles punktis lokaalset ekstreemumit ei ole (vaata järgnev joonis).

Seda pinda nimetatakse hüperboolseks paraboloidiks ehk sadulpinnaks. Funktsiooni ekstremaalsete väärtuste kindlaks tegemiseks kasutatakse järgmisi tingimusi. Tähistame

$$A := \frac{\partial^2 u}{\partial x^2}\bigg|_{\substack{x=x_0\\y=y_0}}, \quad B := \frac{\partial^2 u}{\partial y^2}\bigg|_{\substack{x=x_0\\y=y_0}}, \quad C := \frac{\partial^2 u}{\partial x \partial y}\bigg|_{\substack{x=x_0\\y=y_0}}.$$

Olgu

- 1. mingis punktis $P_0(x_0, y_0)$ funktsiooni f(x, y) osatuletised kuni kolmanda järguni (kaasa arvatud) pidevad
- 2. punkt $P_0(x_0, y_0)$ funktsiooni f(x, y) statsionaarseks punktiks, s.t.

$$\frac{\partial f(x_0, y_0)}{\partial x} = 0, \quad \frac{\partial f(x_0, y_0)}{\partial y} = 0.$$

Siis punktis $P_0(x_0, y_0)$:

funktsioonil f(x, y) on **lokaalne maksimum**, kui $A \cdot B - C^2 > 0$ ja A < 0,

funktsioonil f(x, y) on **lokaalne miinimum**, kui $A \cdot B - C^2 > 0$ ja A > 0,

funktsioonil f(x, y) ei ole ei maksimumi ega miinimumi, kui $A \cdot B - C^2 < 0$,

küsimus jääb lahtiseks kui $A \cdot B - C^2 = 0$.

<u>Näide</u> Leida funktsiooni $z = x^2 - xy + y^2 + 3x - 2y + 1$ lokaalsed ekstreemumid.

Leiame esimest järku osatuletised

$$\frac{\partial z}{\partial x} = 2x - y + 3$$
$$\frac{\partial z}{\partial y} = -x + 2y - 2$$

Statsionaarsete punktide leidmiseks lahendame võrrandisüsteemi

$$\begin{cases} 2x - y + 3 = 0 \\ -x + 2y - 2 = 0 \end{cases}$$

Saame $x = -\frac{4}{3}$; $y = \frac{1}{3}$. Seega on antud funktsiooni statsionaarseks punktiks $M\left(-\frac{4}{3}; \frac{1}{3}\right)$. (See punkt on ka funktsiooni ainsaks kriitiliseks punktiks, sest osatuletised on määratud x ja y iga

punkt on ka funktsiooni ainsaks kriitiliseks punktiks, sest osatuletised on maaratud x ja y iga väärtuse korral.)

Leiame teist järku tuletised, saame

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x^2} = 2,$$

$$\frac{\partial^2 z}{\partial y^2} = 2,$$

$$\frac{\partial^2 z}{\partial x \partial y} = -1.$$

Seega $AB-C^2=2\cdot 2-(-1)^2=3$. Kuna $AB-C^2>0$ ja A>0, siis teoreemi kohaselt on punkt $M\left(-\frac{4}{3};\frac{1}{3}\right)$ antud funktsiooni miinimumpunkt.

Funktsiooni lokaalseks miinimumiks on

$$z_{\min} = \left[x^2 - xy + y^2 + 3x - 2y + 1\right]_M = -\frac{4}{3}.$$